

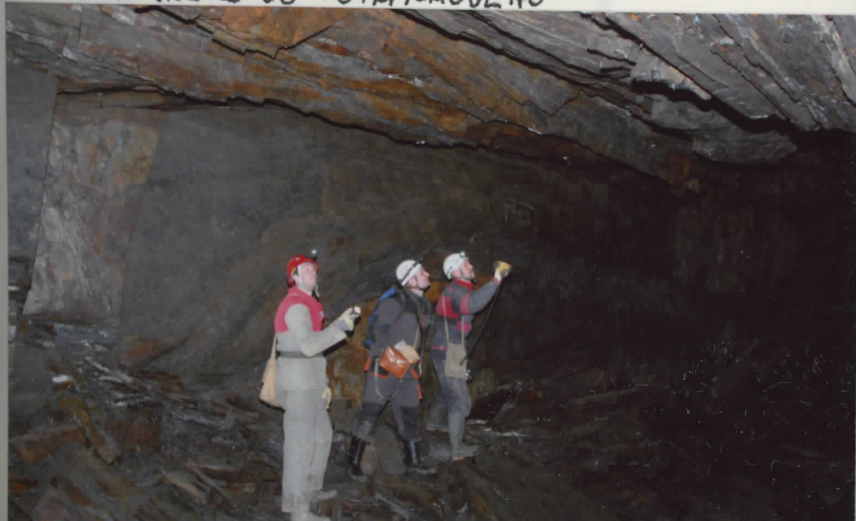
2010

A ČERMNÁ

16.1.

A tak první akce po novém roce byly kontroly v dolech "Zavodňanský" a "Potlachovský" v Čermné. Asamážejmí toby mělo bez Eluere - a atrakci plavby si chtělo dopřát dost z ods...

A JEŠTĚ DO POTLACHOVĚHO

Tak to je nová technika
pohybu na sněhu

..a pak v podzemí
"Zavodňáckého dolu"

DOLY MARIE, POMOČNÁ

13. února

To jsme už věděli o nemoci b'íkych nosů WNS, která přišla z Ameriky a začala kosit naše setopýry. A tak Pepa a Dalibor s přítelkyní vstoupili na Zlaté Hory do Marie Pomocné na kontrolu. No a obavy se potvrdily.

Vedlejs me už první nakažené jedince našli a to jsme mohli kontrolovat pouze jedince kteří nevisplítak vysoko. No máme velké obavy o osud našich chrděnců.

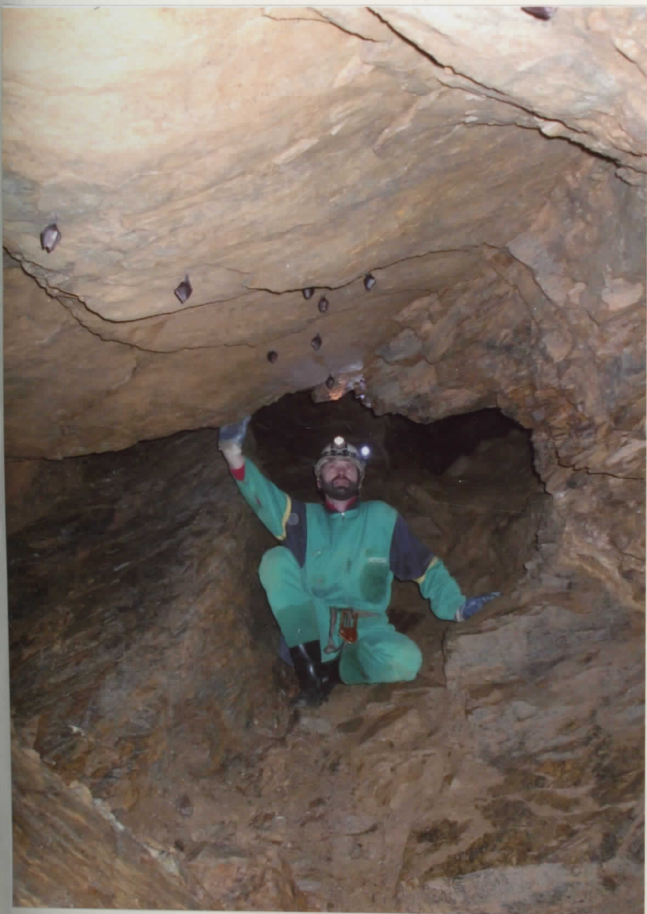

DOLY MARIE, POMOČNÁ

13. února

To jsme už věděli o nemoci bílkých nosů WKS i která přišla z Ameriky a začala kosit naše netopýry. A tak Pepa a Dalibor s přítelkyní vstoupili nad Zlatou Horu do Marie Pomocné na kontrolu. No a oba jsou potrápili

Vedlejší me už první nakažené jedince našli a to jsme mohli kontrolovat pouze jedince kteří nevisplítak vysoko. No máme velké obavy o osud našich chřtáčků.

NA STARÉM ŠIFRAKU

To Depo, kolouch a jeho kamarád
vyrazili na kontrolu dolu na starém
šifráku. Mrzlo sakra dobře a my
vterelne potkali starého dědu, který
mám ukázel kouzelný dům a chatku
ukrytou nad hladinou moravice.

24.7

Kouzelná chatka nad řekou

V Dole "Medvědí brloh"

DO ZÁLUŽNĚ DOU DAVY

20-21. února

Tak a je tu Zálužná.. a na's bylo,
pěkně hejmně - vždyť po Zálužné
se palášilo nachátu, kde už
topili Arnošt s Kubou.

A tak jedna skupina jede přes
propast - vedemá Pepam a samozřejmě
vím i horolezec Martin se svou
družkou.. a pak se přidali i Bobek,
Judek se synem... No pravda
horolezci pod zemí hodně podcenili

neboť v botaskách do Zálužné - to nevím
Tak jsme jim pohodli dopředu, ale poň
atom kackami. No netopýrů bylo
sice více než vlny, ale hodně méně

naš před dvěma lety - a ni ne 1000 kusů.
No zdárně jsme zvládli záložnou a pod
vedlím starostky vydali do Tvrdoz.

No to jsme si dali. Když jsme se pod jeho
vedením objevili v opavě - vedení jsme jej
zbavili a nachátku trefili. Stejně tak
dopadl Petr Kolouch který vyrazil podle
GPS a dva krátkostončí masty, která se v
zimě neudrží. No ale tak tam byl
dřív než my.. a pak už výročta a
zábava mohla začít. A Martin horo-
lezec jen koukal jak tatová výročta u
jeskyně dřív probíhá. Mnoho se mu to líbilo.
Budejť by ne - vypilose mnoho.

A v rudali jedeme do dalšího dír.
do Tvrdozského dolu. No bylo super.

To když se sejdou šéfi jeskyňářů
a horolezců v podzemí

Vsetín do Rudy a my

Tož zima nehuđe

..a zima naštežši' byla

a sni krása z ledu

Ja... a do d'ry.?

Netopýři nabylo moe

ZASE CVIČÍME V TURKOVĚ

Jako každé jaro machatě v Turkově zkoušíme nové pomůcky na výškové práci a samozřejmě štolem a testy následují. Je máš hodně mělo, ale zato cvičí všichni. / šéf - i nová baba Jožky Jana. No mnozí mnoho zapomněli a tak je co dohánět. Zato už tam přeci měli formu všichni.

WNS

ANEŽ SYNOM BILÝCH NOSŮ

se samozřejmě nevyhrul
a ani našim zimovištno
a s běžícím se grem
nacházíme nemocný
netopýrů skřele.

Kontrola v dole Měděný

Atakto zavřeli
díl Rejvíř I.

NP PODVÝJÍ

PO DLOUHÝCH LETECH SE OPĚT VRACÍME
DO MÍST KDE JSME DLOUHÁ LETA MAPOVALI JESKYNĚ
TENTOKRÁTÉ TO BÝLO ZABÝDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ KONISE
PRO PSEUDOKRABAS / KTEROU VEDE PETA.
ATAK JSME OPĚT PROŠLI DAVĚRNĚ ZNÁMÁ
MÍSTÁ.

→
Častě vzpomínka
na garmí
čtyr dag

USTUP DO TROCHGLASKY.

V BŘEZNU NA KRYM

vrazil Pepa
aby dofočil film
okrymu a oterel
Spolu s kamarddy
pro turisty jeskym
Trochglazku.

Jenze ... extrémní zima
a mnoho sněhu znemožnilo
zpřístupněn' Trochglazky.
A tak se vše odložilo.

Nak Pepa se mohl flákat
skamerou po platu, zd m o ch
vinnykh sklepakh

Koriklace na
ČATYRDAGU.

VINNZAVOD HASANRA

TRAVERZ 2010

KOMÍN BOHEMIE -

YATIN JEJ KONTROLUJEME
ALE MOŽNÁ JEJ BUDEME
NATÍZAT

NOVÉ DOLY VE VOJENSKÉM PÁSMU
LIBANÁ

NOVÝ OBJEV V BESKYDÁCH: JESKYNĚ „BREPTA“

ŽABY 2010

30.6-14.7

Tak z veliké výpravy, na kterou měly vyrazit 3 automobily plné našich členů, zbylo jako už mnohokrát 5 členů výpravy: Pepa, Kuba, Brepta, Pavle s rukou v ortéze a Arnošt.

Cíle byly jasné: pokusit se v jeskyni Komar, kterou jsem vloni objevili, prokopat se hliněnou výplní a objevit její pokračování, udělat nové lanové vystrojení v jeskyni Emine Bojir Chasar Nižnij a vyčistit celou tuto jeskyni od odpadků a starého karbidu, který je zde jako pozůstatek po našich i krymských minulých expedicích a nakonec provést celkovou fotografickou a filmovou dokumentaci v jeskyni „Trochglazka“. No v tříapůl lidech to nebude jednoduché.

Jako vždy prvním problémem, bylo bez pohromy překonat trasu mezi Bohumínem a Krymských poloostrovem. Po zkušenostech z mnohahodinovými frontami na polsko-ukrajinské hranici, tentokrát volíme trasu přes Slovensko. No moc jsme si nepomohli. Fronta byla sice malá, ale zato nám na ukrajinské straně sdělili (poprvé po 8 letech našich cest), že prý je úmluva mezi ČR a Ukrajinou, podle které není mikrobus osobní auto a musí mít zvláštní „bumážku“ pro jízdu na ukrajinských silnicích. Teprve až po intervenci u náčelníka a po jeho varování, že příště nás už nepustí, vjíždíme na ukrajinské silnice. Díky známému folklóru ukrajinských řidičů, kteří světelnou houkačkou upozorňují na každý policejní radar se nám daří unikat pokutám za rychlou jízdu, až do chvíle, když v noci nás zastavuje policejní hlídka, že jsme tam někde projeli plnou čáru. Jak to v té tmě mohli vidět nevíme, ale to není důležité. Důležité je, že vždy mají pravdu a další postup už známe. „Musíte jet do nejbližšího města, zaplatit v bance pokutu, a pokud máte výhrady, ráno navštívíte soudce, který rozhodne“, pravil rozšafně policajt a věděl, že v noci a daleko od civilizace s tím nemůžeme souhlasit. A tak po známé, časté otázce „Čto budeme dělat Josef?“ obdržel ode mne 200 Hryven do kapsy (asi 500 Kč), zatím co jeho kolega schovával složitý protokol, který samozřejmě ani nezačal vyplňovat.

Příští den, už bez pokut, dosahujeme Simferopolu a v Onyxu zjišťujeme, že je dnes 1. července a to má Sáša narozeniny. A to je samozřejmě oslava přímo v Onyxu a tam nemůžeme chybět. A tak odnesl Pepa, který se jen mohl na portvejn a koňak jen dívat. Ale Sáša nás řádně vybavil a tak na Čatyr Dagu to může dohnat.

První dny na platu Čatyr Dag věnujeme kompletní fotografické a filmové dokumentaci jeskyně „Trochglaska“. Tato propastovitá jeskyně byla zčásti zpřístupněná pro turisty, ale její výzkum nebyl zdaleka ukončen. Víme, že podzemní vody z této jeskyně vytékají ve vyvěračkách dole v údolí a jak Sáša prozradil, podařilo se nejhubenějším jeskyňářům propasírovat se úžasnými úžinami z „Trochglasky“ do nových partií s bohatou krystalickou výzdobou. Tak to nás možná čeká v příštích letech. Ale tady to bez sbíječek, vrtaček a střílení nepůjde.

Do večera máme v „Trochgazce“ co dělat, a kdyby nám nedošla světla, ještě bychom pokračovali. A tak jsme vyměnili jeskyni za příjemnější prostředí na základně s portvejnem.

Je sobota a my víme, že dnes na plato přijede Sáša pokračovat v oslavách svých narozenin. A protože máme dopoledne čas, vyrážíme na plato, neboť prý rostou houby jako divé. A také že ano. Žampiony rostly skoro všude. No je jasné jaké budou nyní naše večere. Na oběd přijíždí Sáša se svými přáteli a samozřejmě dělá svou šurpu a spoustu dalších dobrot. No, ale nejvíce hostům chutnaly naše nakládané okurky. To prý ještě nejedli. Odpoledne se strhnul liják a bouře, jakou jsme ještě na Čatyr Dagu nezažili, a další dny se to již stalo pravidlem. Lilo pak už každé odpoledne. A večer jsme začali smažit žampiony No bylo jich požehnaně a ještě na noc. Co to asi udělá s našimi žaludky ?

Je pondělí ráno a některým je po houbách hodně těžko na žaludku. Ale dnes nás čeká kopání v Komarovi. A tak balíme lopaty, kbelíky a míříme do středu plata. Nejdříve musíme samozřejmě odkopat vstup do Komara, který jsme vloni důkladně zavalili balvany.

A v jeskyni se nic nezměnilo. Opět nás přivítaly tisíce pakomárů, kteří pokrývali celé plochy v různých částech jeskyně. Jen po vydatných deštích je v podzemí vše rozbahněno. Kuba s Honzou se spouští

TAK KOPEME V KOMAROVÍ

A PAK DO "NÍŽNEHO BOJIZU"

NO KRMÍ
SE
V KRYSTALU?

těsným průlezem až na dno jeskyně a začínají zde kopat. Zatím co Pepa, Pavel a Arnošt zkoušejí vyklidit hliněnou ucpávku na dně vstupního domu. Hliněné sedimenty zde zakrývají krápníky rostoucí ze stropu a tak je naděje, že úklonná jeskyní chodba má pokračování do dalších prostor. Jen je otázkou jak hluboko budeme muset kopat, abychom překonali vrstvy hlíny a kamenů.

Postupně se prokopáváme ke skalní stěně a pak hlouběji podél ní. Vykopanou hlínou zaplňujeme slepé části jeskynních prostor. K večeru kopání přerušujeme a hlavní problém jak se ukázalo, bylo dostat Kubu úzkým bahnem zaplněným otvorem ze dna jeskyně. Za pomoci Honzy se mu to za půl hodiny podařilo. Vracíme se zpět na základnu a pokračovat budeme příští den.

Je pondělí a dnes se Kuba, Pavel a Honza soustředí na kopání v prohlubující se sondě na konci vstupního domu. Po hodinách kopání, kdy už postupně se vykopanou hlínou a kameny zaplnily všechny volné prostory jeskyně narážíme na volnější kamenné bloky a dutiny mezi nimi. Vykopaná šachta v hlíně je již natolik hluboká, že hrozí sesuv sedimentů a tak při pokračování bude nutno šachtu vydrževit. Ale to až příští den.

Po návratu do tábora se dovídáme smutnou zprávu. Na zhoubnou nemoc zemřel náš starý přítel a jeskyňář Žeňa Umaněc. Upravujeme náš program na příští dny.

Příští den začínáme hlavní akci výpravy, sestup do jeskyně Emine Bojir Chasar Nižnyj. Balíme lana, nýty, vrtačku do vaků a ráno sestupujeme k otvoru vedoucího do míst, kde jsme byli naposled před 6 lety a kam od té doby Saša nikoho nepustil. Prvním úkolem je nově a opravdu bezpečně vystrojit travers nad padesátimetrovou propastí, pod Molniou. Osazujeme zde 8 nýtů, natahujeme druhé fixní lano a pokračujeme na dno Domu Krystalů, kde ústí další vertikála do nejnižších pater jeskyně. Vystrojujeme i tuto část jeskyně a začínáme podrobnou prohlídku této části jeskyně. Sašova klimatoložka při jedné z kontrol z horních částí jeskyně uslyšela s hlubin silný rachot, připomínající valící se skalní bloky. Proto nyní podrobně prolézáme všechny prostory Domu Krystalů a kontrolujeme jejich stav. Nikde nenacházíme ani spadlé ani uvolněné bloky či balvany. A to by znamenalo, že jsou zde jeskynní prostory, které dosud neznáme.

Bereme vaky a pytle a jdeme uklízet odpadky a zbytky po expedicích, které v jeskyni působily. Po našem osmidenním táboře v Bivakovém domě v roce 1981 zde zbyla hromada použitého karbidu a po dalších výpravách konzervy, plasty, dráty ... Naplňujeme vaky odpadky a postupně vše vytahujeme a vynášíme na povrch.

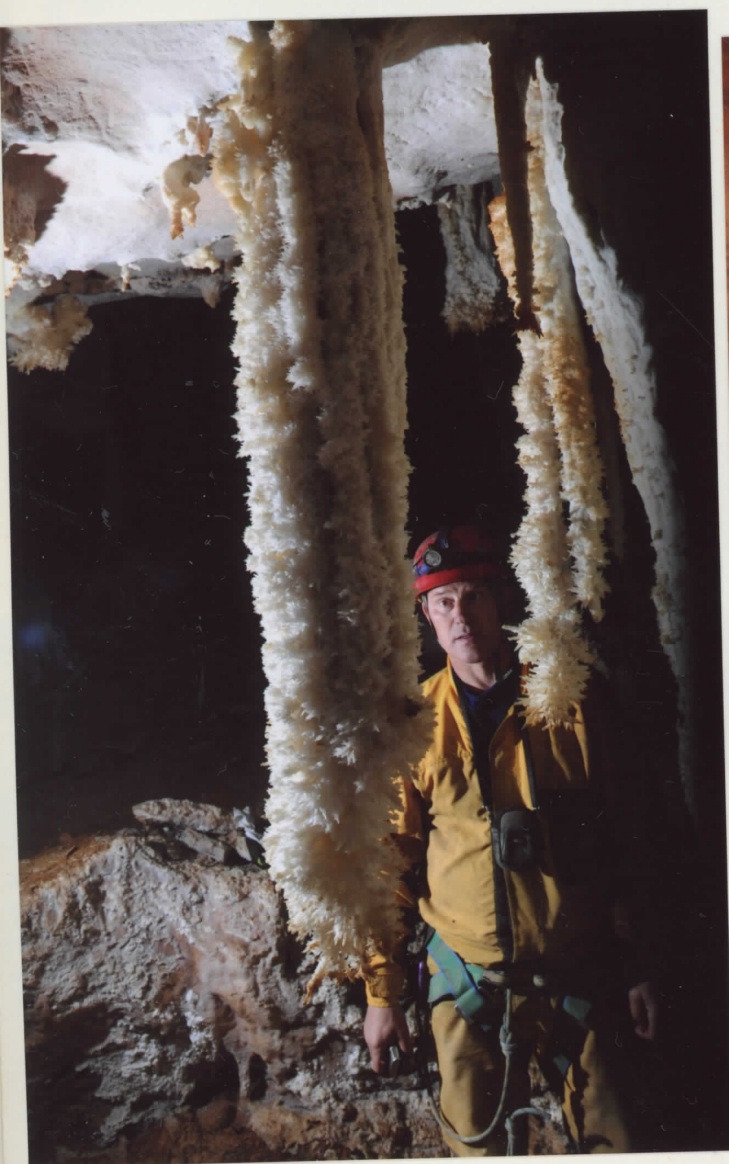
Příští den sestupujeme do „Nižneho“ opět. Tentokrát do spodních pater se stejnými cíli. Vyčistit jeskyni a vynést všechny odpadky a zkontrolovat, jestli zde nedošlo k řícení skalních bloků. Vše nacházíme jako když jsme jeskyni opouštěli před 6 lety. Naplňujeme opět vaky odpadky, fotografujeme některá místa, která jsme v minulosti nestihli a k večeru opět vystupujeme na povrch.”

Je čtvrtek a končí naše působení na platu Čatyr Dag. Dnes vše balíme a přejíždíme se na Kaču. Cestou podél pobřeží Černého moře však nemůžeme minout Massandru a Vlaštovčí hnízdo. V Massandře jsou snad neslavnější vinné sklepy Krymu a samozřejmě být zde a neokoštovat vína, to ani nejde. Proto si objednáme exkurzi do carských sklepů i celého závodu, samozřejmě spojenou s degustací vín. Po prohlídce sklepů, kde jsou uloženy láhve s víny už z poloviny osmnáctého století ohromné ceny (například láhev vína z roku 1948 stojí zde okolo 10 000 Kč). No nám nabídli 8 druhů, od skvělých suchých vín po portvejny (silná vína s obsahem alkoholu okolo 17 %). Jen v tomto závodě se vyrábí snad více jak 50 druhů vín, vše z hroznů, které zrají na jižních svazích Krymských hor nad mořem. Je až z podivem, že u nás tato skvělá vína nejsou v prodeji.

Cestou ještě nemůžeme minout symbol Krymu „Vlaštovčí hnízdo“, zámek stojící na skále vypínající se přímo nad hladinou Černého moře. Původně zde stál klášter a později gotický zámek, který byl

POHÁDKA S NÁZVEM
EMINE BOJIR
CHASAR

A ČISTI ME ČELOU JESKYNI

OD STARÉHO KARBIDU

přebudován po roce 1917 v restauraci, která jako velmi exkluzivní funguje dodnes. Stejně jako my sem směřují tisíce turistů a prohlídka pouze exteriéru záměčku trvá několik minut.

Na Kaci už nás očekává Volodja, jak se později dovídáme vyléčený alkoholik, který ještě před 6 lety denně zkonzumoval 5 půllitrů vodky. Dnes si nedá ani pivo. Máme den na odpočinek a v sobotu je ohlášený Sáša s přáteli. Že by pokračování oslav???

No ještě ráno musíme do moře. No ale Arnošt asi neměl. Po chvíli koupání vidíme jen jak se snaží plavat na jednom místě a křičí: "Moje zuby, moje zuby !!!". A je nám to jasné, jeho zuby jsou někde na dně moře. Začíná šílené potápění na dno, ale je kalná voda a vlny-kdo ví kde jej jim konec.

A tak jdeme raději na daču, kde my chystáme maso po čínsky a Saša svou šurpu. A na číně pro 12 osob pak pracovala celá naše výprava. Také toho bylo na tři pánve. Maso, zelenina, nudle. A aby nám to šlo všem lépe přivezli sašovi přátelé třílitrovou láhev nejlepší ukrajinské vodky. A pak Saša zavelel: „Jdeme hledat zuby“, zvláště když Arnošt vyhlásil prémii 1000 Kč za jejich nalezení. Vše marno, zuby už asi používá nějaká ryba.

Příští den vyrážíme na exkurzi historických skalních měst v okolí Bachčisaraje. Nejdříve máme před městem schůzku s dřevorubcem Saňou, který ještě byl nedávno plukovníkem a pilotem v armádě, ale jak říká je třeba živit rodinu a tak nyní kácí lesy. Saňa nás za svým gruzovíkem vedl mezi křídové questy, kde původní obyvatelé Krymu ve skalních stěnách vyhloubili řadu zajímavých skalních měst. Pod horou Tepe Kermen se s námi rozloučil a zatím co my začínáme výstup na tuto horu, on pokračoval do lesa kácet stromy. Tepe Kermen (česky pevnost na hoře), je krásná stolová hora, která vystupuje u okolní krajiny. Pod vrcholem hory v kolmých skalních stěnách jsou již z dálky vidět vytesaná prehistorická obydlí původních obyvatel této části Krymu. Takovýchto skalních měst je zde celá řada.

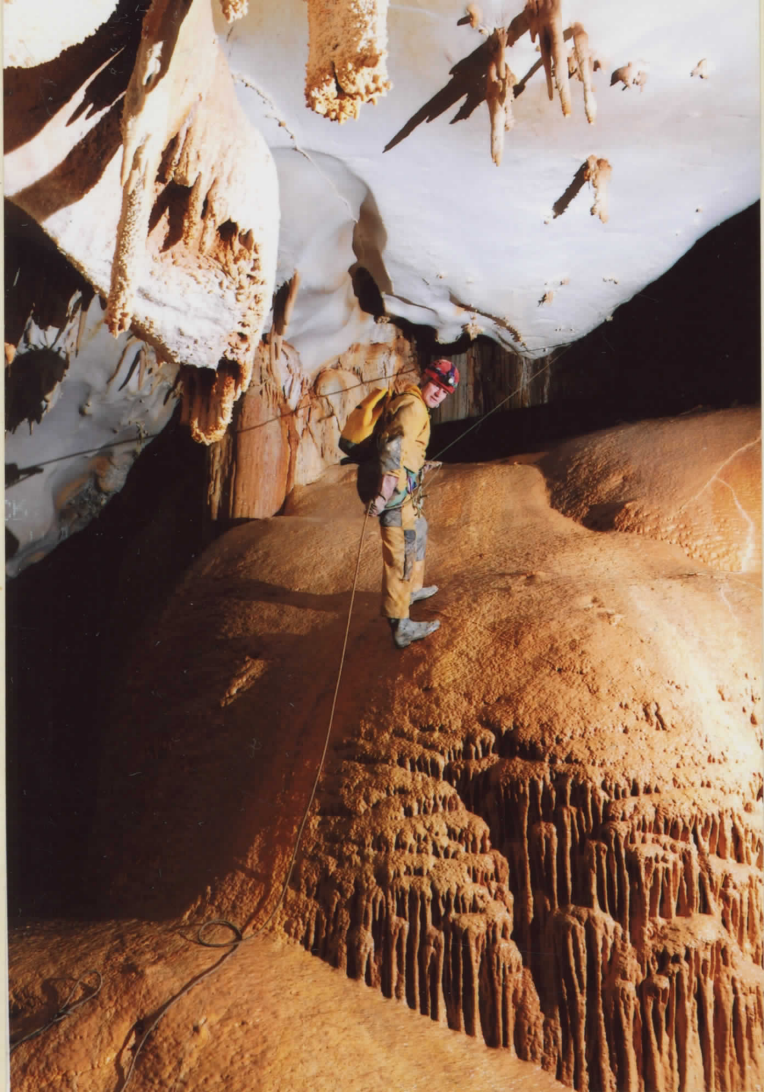
Vystupujeme ve strašném vedru strmými svahy hory a obdivujeme stavitele i obyvatele těchto skalních měst, jak dokázali žít v těchto podmínkách, kde není ani kapka vody a celý den praží slunce. První osídlení jsou zde známa již z počátku prvního století n.l.

Tepe Kermen je sice co do rozlohy nejmenším skalním městem Krymu (1,2 ha), ale je skutečnou skalní dominantou krajiny, která vystupuje do výše 250 metrů nad okolní doliny. Nejvýše ze všech skalních měst. Na platu je zachováno více 250 jeskyních obydlí a objektů, které byly vybudovány ve třech výškových úrovních po celém obvodu hory. Podzemní objekty mají i dvě patra a výška skalních stěn mezi jednotlivými úrovněmi obydlí přesahuje i 30 metrů. Byla to i přirozená ochrana obyvatel před útočníky. Mezi podzemními objekty nacházíme kromě obytných jeskyní také stáje, sýpky. Na vrcholu questy je zachován prostorný podzemní chrám z baptisteriem, který byl vybudován v devátém století n.l.

Z Tepe Kermen míříme do nejrozsáhlejšího komplexu skalních měst Eski Kermen, nacházejícího se mezi městy Bachčisaraj a Sevastopol. Skalní hřeben je po celém obvodu protkán téměř 400 sty podzemních obydlí, ve skalách obyvatelé vytesali 7 chrámů, 50 sil na uskladnění obilí. Je zde 118 koryt na krmení dobytka vytesaných ve stěnách podzemních stájí. Na východním okraji obyvatelé vyrubali ve skále více jak 30 metrů hluboké hydrotechnické dílo přímo na vodní pramen hluboko pod skalním městem, ze kterého získávali cennou vodu.

Než se ale vydáme do skalního města seznamujeme se z obyvateli, kteří pobíhají v údolí. Desítky vietnamských čuníků se s námi brzy přátelí a netuší, že si v místní restauraci objednávali boršč, ve kterém skončil některý z jejich kolegů.

Návštěvou skalních měst končí náš pobyt na Krymu. Ještě samozřejmě rozloučení se Saňou a kamarády v Simferopolu- a ráno můžeme opět vyrazit na 2000 kilometrů důvěrně známých ukrajinských silnic. A kdyby nás opět nedaleko hranice v noci nezastavili ukrajinští policajti

← TOŽ TOJSOU ŽAMPIONI

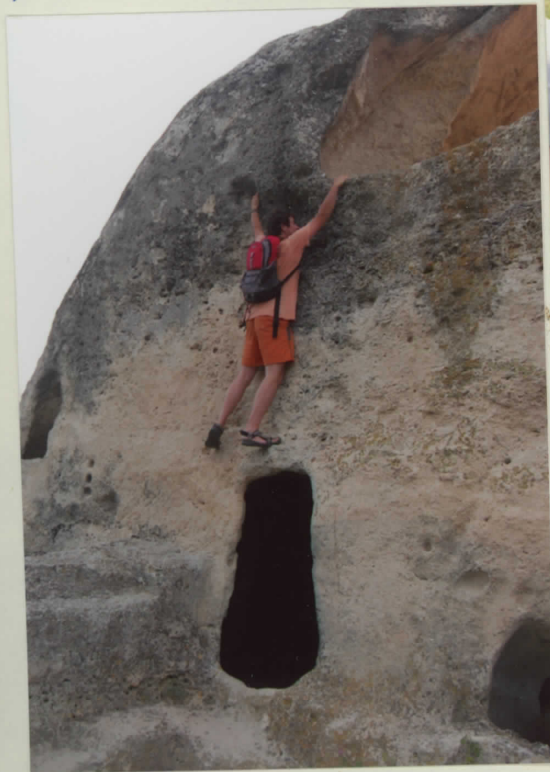
A ITAK SE PEROU
MONTÉRKY

s tvrzením, že Kuba oslnil ze zadu před ním jedoucí auto- nic by se nedělo. A samozřejmě pak následovalo stejné divadlo se závěrečnou větou : „Cto budem delat Jakub?“ a do kapsy policajtů opět putovalo 200 Hriven.

ESLI KERHEN

NĚKDO SI MUSÍ ZKRATIT VŽDY CESTU

TAK DOZNAVÁTE MNĚ ?

TEPE KERNE

A U MASSANDRE -TOZ TO JE SEN

NOVÉ VRATA A NOVÉ MAPOVÁNÍ CYRILKY

STARÁ měřič v Cyrilce je již dlouho nefunkční a tak za pomoci
CHKO jsme se rozhodli udělat nový uzařver. A samozřejmě se
prací musel ujmout nejlepší zedník - starosta Větrova
žádal za ideologickou asistenci Pepy
A zatímco ti dva budovali vrata Leny, Rostě, Honza
se vrhli na pokračování nového mapování Cyrilky,
které před dvěma týdny zahájili
Samozřejmě za pomoci nové laserové techniky DistoX, kterou
jsme si nedávno pořídili. Navrhnout nové polygony, přenést
záměry do PC - za 5 hodin je polygonová síť na polovině
starých částí lokality a večer měřiče teče.

12. 12.
- WOODBOYS
- V ZATOČINĚ

VF WOODBOYSU
NA M NĚJAK
MOC STOUPLA
VODA

* V ZATOČINĚ JE
HLADINA, FURT
STEJNA

